

DELEGATURA UOKiK W KATOWICACH

Katowice, dnia 18. 01. 2007r.

RKT – 61 – 89/06/AD

DECYZJA Nr RKT - 03/2007

Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2005r. Nr 244, poz. 2080, Dz. U. z 2006r. Nr 157, poz. 1119, Dz. U. Nr 170, poz. 1217) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002r. Nr 18, poz. 172 ze zm.)

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, przeciwko Merlin.pl S.A. w Warszawie, ul. Garażowa 7, która zawiera z konsumentami umowy na odległość za pośrednictwem internetu w sklepie działającym pod adresem www.merlin.com.pl:

I. Na podstawie art. 23 e ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 23 a ust. 1 i 2 tej ustawy uznaje się za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę stosowaną przez Merlin.pl S.A. polegającą na nieudzielaniu konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, do czego doszło poprzez niepotwierdzanie na piśmie konsumentom, z którymi zawarto umowy na odległość, następujących informacji o:

- organie rejestrowym spółki oraz o numerze, pod jakim ją wpisano do właściwego rejestru,
- terminie dostawy,
- terminie, w jakim oferta lub informacja o cenie ma charakter wiążący wbrew wymogowi wynikającemu z art. 9 ust. 3 w zw. z art. 9 ust. 1 pkt 1, 5 i 8 ustawy z dnia 2 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.) i **stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 21. 11. 2006r.**

II. Na podstawie art. 72 w związku z art. 75 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obciąża się Merlin.pl S.A. z siedzibą w Warszawie kosztami opisanego na wstępie postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie 38 zł (słownie: trzydziestu ośmiu złotych).

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej także Prezesem Urzędu) przeprowadzono postępowanie wyjaśniające (sygn. akt RKT-61-26/06/AD), w toku którego ustalono, że Merlin.com.pl Sp. z o.o. w Warszawie (zwana dalej także spółką lub przedsiębiorcą) zawiera z konsumentami umowy na odległość za pośrednictwem internetu w ramach prowadzonego przez nią sklepu działającego pod adresem

www.merlin.com.pl. W ramach przedmiotowego postępowania wyjaśniającego ustalono, iż spółka może podejmować działania niezgodne z prawem, które wymieniono w sentencji tej decyzji. W związku z tym, w imieniu Prezesa Urzędu, dnia 07. 11. 2006r. postanowieniem nr 1 (karta nr 1) wszczęto przeciwko Merlin.com.pl Sp. z o.o. postępowanie w tej sprawie. Postanowieniem nr 2 (karta nr 3) zaliczono w poczet dowodów dokumenty zgromadzone w ramach ww. postępowania wyjaśniającego.

W toku niniejszego postępowania przedsiębiorca oświadczył w piśmie z dnia 21. 11. 2006r., iż obecnie działa pod firmą Merlin.pl S.A., a spółka ta jest następcą prawnym Merlin.com.pl Sp. z o.o. Powyższe udokumentowano przekazując aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego (karty nr 8 – 11). Przedsiębiorca oświadczył też, że dokonał zmian w wystawianych przez niego potwierdzeniach (karta nr 17), na dowód czego przekazał przykładowe faktury faktycznie wystawione konsumentom (karty nr 18 – 10). Pismem z dnia 11. 12. 2006r. spółka poinformowała, że wystawiane przez nią faktury uzupełniono o dane dotyczące organu rejestrowego i numer KRS dnia 21. 11. 2006r. (karta nr 27). W tym samym piśmie spółka dodała, że informacje na temat przewidywanego terminu realizacji zamówienia są konsumentom przekazywane drogą elektroniczną (karta nr 28).

Pismem z dnia 28. 12. 2006r. zawiadomiono spółkę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego (karta nr 39).

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny.

Merlin.com.pl Sp. z o.o. została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 10993. Pierwotnie działała ona jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością o firmie Merlin.com.pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (karta nr 8). Następnie została ona przekształcona w spółkę akcyjną działającą pod firmą Merlin.pl Spółka Akcyjna (karta nr 21), którą wpisano do KRS pod numerem 253009. Spółka akcyjna Merlin.pl jest następcą prawnym Merlin.com.pl Sp. z o.o. (karty nr 16 17, 21 verte).

Przedsiębiorca prowadzi sklep internetowy działający pod adresem www.merlin.com.pl (karty nr 13 – 15, 18 – 20, 29, 32). Dostęp do sklepu jest też możliwy po wybraniu adresu www.merlin.pl (karta nr 16). W ramach tej działalności zawiera on z konsumentami umowy sprzedaży na odległość za pośrednictwem internetu. Okoliczność zawarcia umowy jest potwierdzana w ten sposób, że konsument najpierw otrzymuje elektroniczne potwierdzenie najważniejszych danych dotyczących tej umowy (karty nr 30 – 31, 33 – 34, 36 - 37), a następnie, wraz z towarem otrzymuje fakturę VAT (karty nr 13 – 15, 18 – 20, 29, 32, 35). Analiza przedłożonych Prezesowi Urzędu faktur VAT (karty nr 13 – 15) wykazała, że nie zawierały one informacji na temat:

- organu, który zarejestrował działalność gospodarczą przedsiębiorcy oraz numeru, pod jakim tego dokonano,
- terminu dostawy towaru,
- terminu, w jakim oferta lub informacja o cenie mają charakter wiążący.

Jak przedsiębiorca zaznaczył, informacje o organie rejestrowym i o numerze wpisu do rejestru (karta nr 16) zostały zamieszczone w stosowanym przy zawieraniu z konsumentami umów na odległość regulaminie. Regulamin ten określa również zasady realizacji zamówień, termin dostawy towarów oraz zawiera wskazanie, że cena umieszczona przy każdym towarze ma charakter wiążący z chwilą złożenia zamówienia przez klienta. Jednocześnie spółka przyznała, że informacje, jakich brak Prezes Urzędu zarzucił jej w postanowieniu o wszczęciu niniejszego postępowania, faktycznie nie były uwidaczniane na przesyłanych konsumentom fakturach VAT (karta nr 17).

Wobec powyższego przedsiębiorca podjął działania mające na celu wyeliminowanie nieprawidłowości. W ww. piśmie z dnia 21. 11. 2006r. oświadczył on, że dostarcza konsumentom faktury VAT zawierające na odwrocie informacje na temat organu rejestrowego i numeru wpisu do rejestru, terminu dostawy zamówionego towaru oraz terminu związania informacją o cenie. Na dowód tego przedsiębiorca przesłał przykładowe faktury faktycznie wystawione konsumentom (karty nr 18 – 20). W piśmie z dnia 11. 12. 2006r. spółka wskazała, że zmiany tej dokonano z dniem 21. 11. 2006r. (karta nr 27). Analiza zmodyfikowanych faktur VAT wykazała, że wskazano w nich, iż spółka Merlin.pl została wpisana przez Sąd Rejonowy m. st. Warszawy w Warszawie, XII Wydział Gospodarczy do Krajowego Rejestru Sądowego – Rejestru Przedsiębiorców pod numerem KRS: 0000253009.

Z dniem 21. 11. 2006r. spółka uzupełniła wystawiane przez nią faktury VAT także o informację, z której wynika, że przy każdym towarze jest podany czas realizacji zamówienia. *„Jest to czas, który upływa od złożenia zamówienia do chwili wysłania zamówionych towarów ze sklepu, przy czym uwzględniane są tu tylko dni robocze. Zamówienie na towary o różnym czasie realizacji wysyłane jest po skompletowaniu całości, tzn. po upływie czasu najdłuższego z podanych. Termin otrzymania przesyłki = czas realizacji + przewidywany czas dostawy”*. Zakupione towary mogą być dostarczane przez Poczta Polską w paczce priorytetowej i wówczas przewidywany czas dostawy wynosi 2 dni, albo przez UPS w przesyłce kurierskiej, przy której przewidywany czas dostawy, to 1 dzień. Faktury przesyłane konsumentom zawierają informację na temat sposobu dostawy towarów. Brak jest jednak w nich wskazówki na temat tego, w jakim czasie sprzedawca winien był przygotować poszczególne towary do wysyłki. Czas niezbędny do skompletowania konkretnych zamówień jest określany w elektronicznych potwierdzeniach wysyłanych konsumentom zaraz po złożeniu przez nich zamówień. W listach tych przedsiębiorca precyzuje warunki poszczególnych umów zawieranych z imiennie określonymi konsumentami (karty nr 30 – 31, 33 – 34, 36 – 37).

Przedsiębiorca wprowadził również zapis, z którego wynika, że cena podana przy każdym towarze jest wiążąca w chwili złożenia przez klienta zamówienia (karty nr 18 – 20). Przedmiotowe postanowienie określające termin, w jakim cena jest wiążąca, jest stosowane na fakturach VAT od dnia 21. 11. 2006r.

Prezes Urzędu zważył, co następuje.

I.

Umowy zawierane z konsumentami bez jednoczesnej obecności obu stron, przy wykorzystaniu środków porozumiewania na odległość, a zatem umowy zawierane na odległość, podlegają szczególnemu reżimowi prawnemu ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (zwanej dalej także uonpk). Warunkiem zastosowania przepisów tej ustawy jest to, aby kontrahentem konsumenta był przedsiębiorca, który w ww. sposób zorganizował swoją działalność. Z uwagi na unormowanie zawarte w art. 6 ust. 1 uonpk, aby daną umowę zakwalifikować do grupy umów zawartych na odległość, muszą zostać spełnione następujące przesłanki:

- stronami umowy muszą być konsument i przedsiębiorca,
- umowa musi być zawarta przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość,
- umowa musi zostać zawarta w ww. sposób w ramach tak zorganizowanej działalności przedsiębiorcy.

Z powyższego wynika, że przedsiębiorca i konsument nie mogą jednocześnie pozostawać w tym samym miejscu, a ich kontakt musi następować z wykorzystaniem środków

porozumiewania się na odległość, np. z wykorzystaniem poczty elektronicznej. Aby umowa podlegała regulacji ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny musi zostać zawarta z wykorzystaniem środka porozumiewania się na odległość, jeśli przedsiębiorca w taki sposób zorganizował swoją działalność, tj. przynajmniej część umów zawiera normalnie w ten sposób. Stronami badanej umowy muszą być konsument i przedsiębiorca. Stosownie do art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.) za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Przedsiębiorcą natomiast jest zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 ze zm.) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, jak również spółka akcyjna.

W rozważanej sprawie Merlin.pl S.A. zawiera z konsumentami umowy na odległość za pośrednictwem internetu. Spółka ta prowadzi sklep działający pod adresem www.merlin.pl oraz www.merlin.com.pl. Ww. działalność przedsiębiorcy jest zatem prowadzona w sposób zorganizowany i ciągły. Powyższe przesądza o tym, że do rozważanych w ramach niniejszego postępowania stosunków prawnych pomiędzy spółką Merlin.pl, a konsumentami stosuje się zapisy ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny.

Art. 23 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (zwanej dalej także ustawą antymonopolową) stanowi, że „1. Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów. 2. Za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, nieuczciwą lub wprowadzającą w błąd reklamę i inne czyny nieuczciwej konkurencji godzące w zbiorowe interesy konsumentów”.

Aby doszło do naruszenia art. 23 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów muszą zostać kumulatywnie spełnione dwie przesłanki tj.:

- określone działanie przedsiębiorcy musi nosić znamiona bezprawności oraz
- działanie to musi godzić w zbiorowe interesy konsumentów.

Pierwsza przesłanka zostaje spełniona, gdy przedsiębiorca podejmuje działania sprzeczne z prawem tj. zakazane ustawą lub, gdy nie dopełnia on ciążącego na nim obowiązku. Do naruszenia art. 23 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów może zatem dojść np. w sytuacji niedopełnienia przez przedsiębiorcę ciążących na nim na podstawie 9 ust. 3 uonpk obowiązków informacyjnych. Druga z przesłanek jest spełniona, gdy dane działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni bowiem interesy ogółu konsumentów. Ustawa ta w odniesieniu do konsumentów chroni interesy nieograniczonej liczby podmiotów, których nie da się zidentyfikować, interesy konsumentów, jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym.

W przypadku, gdy dochodzi do naruszenia art. 23 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu na mocy art. 23 c ust. 1 tej ustawy uznaje określoną praktykę za naruszającą zbiorowe interesy i nakazuje zaniechanie jej stosowania. W przypadku, gdy przedsiębiorca zaniechał stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, zgodnie z art. 23 e ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu

wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania.

Stosownie do art. 9 ust. 3 uonpk przedsiębiorca zawierający z konsumentami umowy na odległość powinien sporządzić pisemne potwierdzenia, w których należy zawrzeć najistotniejsze dane związane z tymi umowami, które określono w art. 9 ust. 1 uonpk. Potwierdzenia takie powinny zostać sporządzone najpóźniej w chwili rozpoczęcia spełniania świadczenia. W ramach niniejszego postępowania postawiono spółce Merlin.pl zarzut stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na niepotwierdzaniu na piśmie konsumentom, z którymi są zawierane umowy na odległość, informacji na temat organu rejestrowego i numeru wpisu do właściwego rejestru, terminu dostawy zamówionych towarów oraz terminu związania ofertą lub informacją o cenie.

Spółka Merlin.pl wystawia konsumentom potwierdzenia zawarcia umów w formie elektronicznej (karty nr 28, 30 – 31, 33 – 34, 36 - 37). Potwierdzenie te nie są równoważne z potwierdzeniami pisemnymi, o jakich mowa w art. 78 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.). Analiza zgromadzonych dokumentów wykazała, że spółka nie wystawia potwierdzeń opatrzonych podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu, które posiadają taką samą moc prawną, jak tradycyjne potwierdzenia pisemne.

Spółka wystawia faktury VAT (karty nr 13 – 15, 18 – 20, 29, 32, 35). Stosowanie ich jest dopuszczalne na mocy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 maja 2005r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, zaliczkowego zwrotu podatku, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 95, poz. 798). Zgodnie z § 9 tego rozporządzenia faktury VAT nie muszą być opatrzone podpisem sprzedawcy. Z tego względu można przyjąć, że faktura VAT nie musi być opatrzona podpisem przedsiębiorcy, aby można było posługiwać się nią w obrocie. Faktury VAT są określonymi przepisami prawa dokumentami potwierdzającymi fakt przeprowadzenia konkretnej transakcji.

W ramach niniejszego postępowania zarzucono spółce Merlin.pl niedopełnienie obowiązku informacyjnego sformułowanego w art. 9 ust. 3 w zw. z art. 9 ust. 1 pkt 1, 5 i 8 uonpk. Z przepisów tych wynika, że przedsiębiorca powinien potwierdzać na piśmie informację o organie, który zarejestrował jego działalność gospodarczą, a także o numerze, pod jakim tego dokonano. Powinien on również wskazywać termin dostawy zamówionego towaru oraz termin, w jakim oferta lub informacja o cenie mają charakter wiążący. Analiza zgromadzonych przez Prezesa Urzędu faktur VAT (karty nr 13 – 15) wykazała, że nie zawierały one ww. danych. Z tego względu zachowanie przedsiębiorcy należało uznać za bezprawne. Podejmując działania niezgodne z art. 9 ust. 3 w zw. z art. 9 ust. 1 pkt 1, 5 i 8 uonpk przedsiębiorca stosował praktykę polegającą na niedopełnieniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.

Dla stwierdzenia stosowania przez przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest wykazanie, że przypisane mu bezprawne zachowanie godzi w interesy konsumentów. Odpowiednie potwierdzenie stanowi dowód zawarcia umowy o określonej treści. Dane, które powinny być w nim wymienione określają najistotniejsze elementy umowy, sposób jej wykonania, a także precyzyjnie określają strony kontraktu. Umożliwiają one zatem nie tylko ocenę, czy umowa została należycie wykonana, ale też identyfikację przedsiębiorcy. Potwierdzenie tych danych ułatwia konsumentom skorzystanie z

przysługujących im uprawnień oraz zapewnia wiedzę o drugiej stronie kontraktu i jego warunkach. W przypadku powstania ewentualnego sporu na tle umowy zawartej na odległość posiadanie odpowiedniego dokumentu ułatwia dochodzenie roszczeń, a w razie skierowania sprawy na drogę sądową ułatwia też kwestie dowodowe. Brak stosownych potwierdzeń godzi w interesy konsumentów w ten sposób, że zostają oni pozbawieni niezbędnych informacji i dokumentów, które w razie wystąpienia niezgodności mogłyby ułatwić im dochodzenie przysługujących im praw. Praktyka ta jest wymierzona w najsłabszych uczestników rynku, jakimi są konsumenci. Brak informacji o organie rejestrowym i numerze wpisu do właściwego rejestru przedsiębiorców utrudniał weryfikację danych na temat spółki. Brak potwierdzenia informacji o terminie dostawy towaru mógł prowadzić do niemożności udowodnienia, w jakim terminie spółka faktycznie miała wykonać konkretną umowę. Zauważyć warto, że czas realizacji wskazany przy poszczególnych towarach na stronie internetowej może ulec zmianie. Podobnie brak potwierdzenia informacji o terminie związania ofertą lub informacją o cenie mógł powodować trudności w dowiedzeniu, że warunki umowy w konkretnym terminie nie mogły już zostać zmienione. W świetle powyższego należało stwierdzić, że wyżej opisana praktyka stosowana przez spółkę Merlin.pl godziła w interesy konsumentów.

Dla stwierdzenia stosowania przez przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest wykazanie, że przypisane mu bezprawne zachowanie godzi w zbiorowe interesy konsumentów. Sformułowanie zbiorowe interesy konsumentów oznacza interesy dotyczące ogółu, do naruszenia których może dojść, gdy skutkami działań sprzecznych z ustawą dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku. Ustawa antymonopolowa w odniesieniu do konsumentów chroni ich interesy jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym. Przedsiębiorca zawiera z konsumentami umowy na odległość. Z istoty działalności prowadzonej z wykorzystaniem internetu wynika to, że zasadniczo nie znajduje ona ograniczeń terytorialnych. Jedynym warunkiem uzyskania możliwości zawarcia umowy z przedsiębiorcą jest posiadanie dostępu do internetu. Kontrahenci przedsiębiorcy tworzą liczną grupę nieoznaczonych indywidualnie konsumentów, której skład ulega nieustannym zmianom. Potencjalnie każdy z konsumentów może stać się kontrahentem spółki. Powyższe świadczy o tym, że w rozważanej sprawie oceniana praktyka godziła w zbiorowe interesy konsumentów.

W czasie trwania niniejszego postępowania skarżony przedsiębiorca dokonał zmian w treści wystawianych przez niego konsumentom potwierdzeń. Spółka oświadczyła, że od dnia 21. 11. 2006r. wystawia dokumenty zawierające dane dotyczące organu rejestrowego spółki, numeru wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego oraz dotyczące terminu związania informacją o cenie (karta nr 27). Fakt dokonania ww. zmian udokumentowano przesyłając Prezesowi Urzędu zmienione faktury VAT faktycznie wystawione konsumentom (karty nr 18 – 20, 29, 32 i 35). Zmianie uległa też treść potwierdzeń w zakresie dotyczącym terminu dostawy. Spółka określa sposób dostawy towaru, jaki jest właściwy dla konkretnej umowy. Na odwrocie zawiera ona opis terminów dostaw przy wyborze poszczególnych możliwych opcji, tj. przy wyborze dostawy za pośrednictwem poczty albo kuriera. Jednocześnie wskazuje się, że na czas otrzymania przesyłki składa się czas realizacji, a więc przygotowania paczki do wysyłki oraz czas dostawy przez pocztę lub kuriera. Przewidywany termin skompletowania zamówienia przez przedsiębiorcę nie jest w prawdzie wyszczególniony na fakturach, lecz jest on określany w elektronicznych potwierdzeniach przesyłanych konsumentom. Potwierdzenia te zawierają zapisy dotyczące konkretnych umów zawieranych z imiennie wskazanymi osobami. W niniejszym przypadku zachodzi konieczność dokonania kompleksowej oceny trybu potwierdzania stosowanego obecnie przez spółkę. Uwzględnić należy fakt, że po

złożeniu zamówienia jego warunki zostają skonkretyzowane w potwierdzeniu elektronicznym, w którym przedsiębiorca określa termin kompletowania danego zamówienia, natomiast potwierdzenie terminu, w jakim dostawca miał doręczyć przesyłkę zawiera się w fakturach, przy czym odniesienie do całkowitego czasu trwania realizacji zamówienia też zamieszcza się w fakturach. W każdym stadium sprawy konsumenci są więc w wyczerpujący sposób informowani o tym, kiedy paczka powinna do nich dotrzeć. W prawdzie informacje te są przekazywane w dwóch etapach, lecz należy stwierdzić, że powyżej opisany tryb zapewnia konsumentom należyłą informację. Wspomnieć trzeba, że część informacji jest zawierana tylko w potwierdzeniach elektronicznych. Zauważyć jednak należy, że zgodnie z art. 74 § 2 Kodeksu cywilnego, mimo niezachowania formy pisemnej przewidzianej dla celów dowodowych, dowód ze świadków lub z przesłuchania stron będzie dopuszczalny, jeśli zażąda tego konsument w sporze z przedsiębiorcą. Okoliczność, że paczka miała być nadana w określonym terminie, będzie dodatkowo potwierdzona w liście elektronicznym. Opisany tryb nie osłabi zatem pozycji konsumentów. W tym stanie rzeczy należało stwierdzić, że obecne zachowanie spółki Merlin.pl nie narusza art. 23 a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W świetle poczynionych ustaleń należało orzec, że z dniem 21. 11. 2006r. spółka zaniechała stosowania bezprawnej praktyki opisanej w tym punkcie decyzji. W związku z tym, zgodnie z art. 23 e ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, należało stwierdzić, że Merlin.pl S.A. stosowała niedozwoloną praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów opisaną w tym punkcie decyzji oraz, że zaniechała jej stosowania w ww. terminie.

II.

Zgodnie z art. 75 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 72 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty tego postępowania.

Postępowanie w sprawie stosowania przez Merlin.pl S.A. praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostało wszczęte z urzędu. W wyniku tego postępowania Prezes Urzędu w punkcie I sentencji decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu z przedsiębiorcą. W związku z powyższym postanowiono obciążyć spółkę Merlin.pl kosztami postępowania w wysokości 38 zł (słownie: trzydziestu ośmiu złotych).

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – XVII Wydziału Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach

Na postanowienie zawarte w punkcie II niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z 479²⁸ § 1 pkt 2 k.p.c. przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – XVII Wydziału Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Alicja Kral